

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 26T/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010550
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:3825010550.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, na pracovisku v Partizánskom, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní dňa 06.11.2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., C. XXX/XX, toho času vo väzbe v ÚVV Ilava, je vinný, že

že dňa 01.01.2025 v čase približne o 01:30 hod. v D. E. D. na ul. F. E. v bytovom dome č. XXX vo vchode č. XX fyzicky zaútočil na poškodeného G. H. tak, že sotil poškodeného do pravej ruky v dôsledku čoho poškodený narazil chrbtom do steny, pristúpil k poškodenému a chytil ho rukami za ramená poškodený sa bránil tak, že tiež chytil obžalovaného za ramená, vzájomne sa takto držiac a zápasiac bol poškodený zatlačený ku schodisku do pivníc a takto otočeného chrbtom smerom k schodisku do pivníc obžalovaný sotil poškodeného po betónových schodoch do pivničných priestorov, kedy počas tohto fyzického útoku ostrým špicatým predmetom bodol poškodeného do chrbta, čím spôsobil poškodenému G. H. zranenia spočívajúce v bodnej rane zadnej steny hrudníka – chrbta asi 4 cm dlhú v oblasti VIII.-IX. medzirebrového priestoru, ktorá prenikla do hrudnej dutiny a zranila pravé pľúca, čím spôsobila haemothorax, pneumothorax a laceráciu s dobou liečby a obmedzením v obvyklom spôsobe života 6 až 8 týždňov.

t e d a

inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví

č í m s p á c h a l

zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. (ďalej Tr. zák.)

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný p o v i n n ý nahradiť poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. D., F. G. XXXX/XX, škodu z titulu bolestného vo výške =7 467,60-€.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou pod Pv 7/25/3301-76, zo dňa 03.06.2025, doručenej dňa 04.06.2025, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. samosudca nariadil bolo vykonané hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaný k obžalobe v súlade s § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vyhlásil, že je nevinný.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodeného G. H., prečítal zápisnicu o výsluchu svedka I. B., svedkyne C. B., G. H. J., K. L. M., G. H., N. B., O. E. C., C. B., O. N., znalecký posudok z odvetvia psychiatria, z odboru kriminalistika, z odvetvia chirurgia a traumatológia, zápisnicu o rekonštrukcii osoby, o rekonštrukcii, ostatné listinné dôkazy a pripojené spisy, prehral kamerový záznam s koncovkou 13005 z č.l. 350 a zistil tento skutkový stav rozhodný pre vec samu.

Súd vo veci samej rozhodol na hlavnom pojednávaní dňa 05.08.2025 rozsudkom č.k. 26T/44/2025-356 tak, že obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. (ďalej Tr. zák.) s použitím § 123 ods. 3 písm. e/ Tr. zák., na skutkovom základe, dňa 01.01.2025 v čase približne o 01:30 hod. v D. E. D. na ul. F. E. v bytovom dome č. XXX vo vchode č. XX fyzicky zaútočil na poškodeného G. H. tak, že sotil poškodeného v dôsledku čoho poškodený narazil chrbtom do steny, následne pristúpil k poškodenému a chytil ho rukami za ramená poškodený sa bránil tak, že tiež chytil obžalovaného za ramená, vzájomne sa takto držiac a zápasiac bol poškodený zatlačený ku schodisku do pivníc a takto otočeného chrbtom smerom k schodisku do pivníc obžalovaný sotil poškodeného po betónových schodoch do pivničných priestorov, kde poškodený padol na betónovú podlahu, čím spôsobil poškodenému G. H. zranenia spočívajúce v bodnej rane zadnej steny hrudníka - chrbta asi 4 cm dlhú v oblasti VIII.-IX. medzirebrového priestoru, ktorá prenikla do hrudnej dutiny a zranila pravé pľúca, čím spôsobila haemothorax, pneumothorax a laceráciu s dobou liečby a obmedzením v obvyklom spôsobe života 6 až 8 týždňov, za čo mu uložil podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd uložil povinnosť nahradiť poškodenému škodu z titulu bolestného vo výške =7 467,60-€.

Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie obžalovaný aj prokurátor pričom odvolací súd vec súdu prvého stupňa vrátil na opätovné prejednanie. Vec nebola súdu vrátená späť z dôvodu, že by pôvodné právne posúdenie robilo rozhodnutie nepreskúmateľné z hľadiska dôvodov obhajoby - ktorá namietala vinu aj za prečin ublíženia na zdraví, ale z dôvodu, že odvolací súd nepovažoval odôvodnenie súdu prvého stupňa vzhľadom k argumentácii prokurátora za preskúmateľné z hľadiska ustálenia právnej kvalifikácie skutku len ako prečinu ublíženia na zdraví oproti pôvodnej kvalifikácii zločinu. Odôvodnenie súdu prvého stupňa absentovalo v uvedení konkrétnych skutkových zistení, ktoré viedli k miernejšej kvalifikácii, naproti tomu odvolací súd na č.l. 14 štvrtý a piaty odsek poukázal na konkrétne okolnosti vyplývajúce z dokazovania, ktoré súd prvého stupňa nezohľadnil a svedčali o prísnejšom posúdení skutku.

Súd prvého stupňa pôvodne vinu obžalovaného pre miernejšie kvalifikovaný prečin založil na takom hodnotení dôkazov, kde vyložil všetky pochybnosti v prospech obžalovaného, opomenúc tie usvedčujúce dôkazy, ktoré sa nejavili byť rozhodné, pričom najmä výrok o vine pre miernejšie kvalifikovaný prečin oprel o podrobnú výpoveď poškodeného len v štádiu pred súdom, nedostatky v ohľadke miesta činu a vskutku moment „nešťastnej náhody“ považoval za možný v tom zmysle, že v rovine rozumnej istoty nebolo možné preukázať vinu obžalovaného aj za úmyselné bodnutie nožom či iným ostrým predmetom poškodeného.

Vyjadril sa aj k popisu napadnutia a zápasu obžalovaného s poškodeným tak ako vyplýva z dokazovania. K tomu, či poškodený videl obžalovaného, či mu bunda zakrývala výhľad aj tomu, či je možné považovať vyjadrenia znalca o pravdepodobnom použití dlhého špicatého predmetu na bodnutie za dôkaz bodnutia. Rovnako nevnímanie bodnutia poškodeným za dôkaz o teórii znalca, podľa ktorej si poškodený nemusí

bodnutie uvedomiť. Pokiaľ by sa odvolací súd s týmito závermi stotožnil, ďalšie argumenty prokurátora by neboli schopné vyvrátiť dôvodnú pochybnosť v tej otázke, či obžalovaný poškodeného úmyselne bodol.

Tento smer hodnotenia dôkazov však odvolací súd nepovažoval za súladný s princípom hodnotenia dôkazov, čo zas súd prvého stupňa viazalo k inému hodnoteniu celej masy dôkazov aj tých, na ktoré odvolací súd prikladal osobitný význam.

Súdu nebolo nariadené doplniť dokazovanie ani nik doplnenie dokazovania po vrátení veci na opätovné prejednanie nenavrhol.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o nevine, na hlavnom pojednávaní využil právo nevyповeдаť. Na návrh prokurátora bola podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítaná zápisnica z prípravného konania o výsluchu obvineného. Ten dňa 04.01.2025 uviedol, že býva u svojej rodiny, u C. B.. Je nezamestnaný, chodí však na brigády a zarobí 100-1200 Eur. Je slobodný a bezdetný. Alkohol nepije, vypil si len na sviatky, užíva pervitín asi raz za týždeň od leta 2023, necíti sa byť závislý. Ku skutku uviedol, že na Silvestra bol na námestí, zabávali sa. Prišiel za ním I. B., že ho niekto napadol, tak za ním išli, on tú osobu konfrontoval, že prečo I. napadol, ten odpovedal, že čo od neho chce, aby mu dal pokoj, lebo dostane aj on. Potom mali medzi sebou konflikt, on ho od seba odkopol, ten padol na zem. Potom sa uzmierili a podali si ruky, potom sa spolu bavili pri pódiu a potom išli na ul. F. E., I. sa vtedy odpojil, dal im cigaretu, prišiel k bytovému domu XXX ku vchodu XX. Obžalovaný volal poškodeného na byt, ale ten, že ostane dole čakať. Obžalovaný vybehol asi na 5 min do bytu, zišiel dole potom si zapálili cigaretu a išli preč. Kúsok od ulice K nemocnici sa odpojil poškodený a odišiel niekam preč. On išiel na námestie, potom išli domov s I. B. a J.. Pripustil, že v ten večer užil drogy. Nedržal v ten večer peňaženku poškodeného. On sa na druhý deň dozvedel od Rómov, že s niekto sa s niekým pobil aj vo vedľajšom vchode a dorezal nejaký O..

Poškodený G. H. na hlavnom pojednávaní uviedol aj to, že bol na námestí na Silvestra. Tam po ňom začal vykrikovať kamarát obžalovaného, poškodený mu odpovedal, že aký má problém, ten ušiel za obžalovaným, a potom za ním prišli obaja a obžalovaný ho kopol, on spadol. Nechcel to eskalovať, lebo tam bolo veľa Rómov, no uvedomil sa aj obžalovaný, že sa nebudú vadiť, a že mu to vykompenzuje. Potom išli z námestia, kamarát obžalovaného sa odpojil. Prišli do vchodu, obžalovaný vybehol do bytu, on zatiaľ čakal a pozeral do mobilu. Potom bez slov prišiel obžalovaný a sotil ho do steny. Začali sa naťahovať, držali sa navzájom oboma rukami a potom ho obžalovaný sotil alebo kopol a on spadol zo schodov. Ako dopadol cítil, že mu niečo steká po chrbte. Obžalovaný vzal zo zeme peňaženku a vybral asi 30 eur, ktoré si nechal. Ešte mu povedal, že čo spravíš, tu sú sami cigáni, tu ti nik nepomôže. On cítil, že aj po ruke mu tečie krv, obžalovaný mu ešte posvietil mobilom na chrbát a povedal mu, že mu riadne tečie krv, a že si má zavolať sanitku. On potom volal matke, tá však nemohla prísť a asi o dve ulice ďalej našiel sanitku, tí potom volali ďalšiu a bol ošetrovaný. On nevidel v ruke obžalovaného žiadny nôž, ani tak nevyповeдаł, asi len lekárke povedal, že ho možno pichol. Jemu sa potom v dôsledku rany zhoršilo dýchanie. On na zemi v pivnici žiadne predmety nehľadal okrem svojho mobilu, teda nevie o čo sa mohol napichnúť. Vo vchode nefajčil ani pred ani po útoku. Obžalovaný ako sa naťahovali mu vyťahoval bundu no nemal ju na očiach. Na otázky obhajcu pripustil, že nemusel byť úmyselne sotený, ako sa naťahovali. No neskôr pri popise pádu zas uviedol, že ako ho obžalovaný sotil, on sa snažil pri páde otočiť, udrel si koleno pritom, pretočilo ho a padol na chrbát. Nevedel uviesť dôvod, prečo šiel s obžalovaným do vchodu kde obžalovaný býva, hoci išlo o osobu, ktorá ho krátko predtým na námestí napadla. Poškodený si uplatnil bolestné.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítanej zápisnice o výsluchu svedka I. B. na č.l. 83-86, tento bol asi o 0:30 hod dňa 01.01.2025 na námestí v D. E. D., kde stretol aj obžalovaného. Ten si vyhliadol nejakého chalana, ktorému dal kopačku až ho odsotilo. Potom však obžalovaný s týmto chalanom - poškodeným spolu odchádzali, obžalovaný sa chlapca pýtal, či nevie voľačo zohnať (biele). Na obžalovanom bolo vidno, že je dofúkaný a niečo špekuluje. Potom títo išli smerom k nemocnici. Na námestie sa neskôr vrátil len obžalovaný. Obžalovaný ho 01.01.2025 kontaktoval, či nevie čo sa stalo, že niekto niekoho dopichal. Poprel, že by vtedy spal v byte s obžalovaným a C. B..

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítanej zápisnice o výsluchu svedka C. B. na č.l. 97-98, táto býva na treťom poschodí vo vchode XXX, býva u nej obžalovaný, je to syn jej bratranca. Ona si všimla, že po polnoci išiel obžalovaný s nejakým mužom, ktorého nepoznala z námestia preč. Po nejakom čase sa

obžalovaný vrátil späť. Ona išla asi o 2:30 s obžalovaným a I. B. k nej domov, kde spal aj I.. Ráno tam obžalovaný nebol. Ona sa na druhý deň od kamarátky dozvedela, že mali pichnúť nejakého muža.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítanej zápisnice o výsluchu svedka G. H. st. na č.l. 95-96, otca poškodeného, tomu exmanželka telefonovala dňa 01.01.2025 asi o pol druhej, že sa synovi niečo stalo, nech tam ide, lebo ona pila. Potom popísal, ako prišiel na miesto kde bola sanitka. On so synom priamo nekomunikoval, lebo ho ošetrovali, len záchranárka mu povedala, že má bodnú ranu v chrbte.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítanej zápisnice o výsluchu svedka K. M. na č.l. 99-101, zo dňa 12.03.2025, je obžalovaný jej synovec. V minulosti u nej obžalovaný nechal nejaké oblečenie, nohavice a tričko, lebo vtedy nemal kde prespávať. Prezliekal sa u nej na druhý deň po skutku, veci ona vydala na účely trestného konania.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítanej zápisnice o výsluchu svedka G. H. na č.l. 90-94, matky obžalovaného, tejto volal poškodený asi o pol druhej dňa 01.01.2025 s tým, že je v meste D. E. D. pri budove súdu a že má prepichnutý chrbát a potrebuje ísť si to dať zašiť. Ona šoférovať nemohla, tak volala otcovi poškodeného. O skutku sa dozvedela od poškodeného až keď ho bola v nemocnici pozrieť. Povedal jej ako ho obžalovaný napadol, a ako ho sotil dole schodmi a musel sa o niečo napichnúť, lebo tam bol veľký neporiadok.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítanej zápisnice o výsluchu svedka N. B. na č.l. 102-103, zo dňa 12.03.2025, tento nebol svedok skutku spal na adrese bydliska a na námestie nešiel. O dopichaní sa dozvedel až na druhý deň, keď o tom všetci hovorili. Zmenu v správaní obžalovaného si nevšimol.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítanej zápisnice o výsluchu svedka O. E. C. na č.l. 104-107, táto bola ako lekár členom posádky RZP, ošetrovala poškodeného, ktorý sa sťažoval na problémy v oblasti chrbta, poškodený mal povedať, že mu niekto ukradol peňaženku a bodol, no nevie kto, len že to bol Róm. Potom dej prehodil tak, že ten muž ho najprv bodol a potom okradol. Podľa názoru lekárky išlo o ranu nožom.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítanej zápisnice o výsluchu svedka C. B. na č.l. 108-111, tento bol člen posádky RZP, ošetrovali poškodeného, povedal, že ho niekto prepadol, chcel ranu len prelepiť. Ku zraneniu však povedal, že ho niekto pichol. Spomínal, že mu zmizla peňaženka, ako keby mu ju zobrali. Zdalo sa mu, že mal v sebe alkohol.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítanej zápisnice o výsluchu svedka O. N. na č.l. 112-115, tento bol člen posádky RZP, ošetrovali poškodeného, povedal, že ho niekto napadol a vzal mu peňaženku.

Podľa zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou na č.l. 183-189, ohliadka sa uskutočnila dňa 01.01.2025 od 14:00 do 14:35 hod. na adrese D. E. D., L. F. E. XXX, vchod XX a XX. V pivničných priestoroch vo vchode XX, pod schodmi pri kočiari sa nachádzajú červené stopy zaistené ako stopa č. 3. Medzi dverami vchodu XX sú ďalšie červené stopy zaistené ako stopa č. 4, pri tých kvapkách sa nachádza aj príborový nožík zaistený ako stopa č. 5. Z fotodokumentácie nie je viditeľný žiadny špicatý predmet o dĺžke popisovanej znalcom z odvetvia chirurgia ako predmet, ktorý by mohol spôsobiť zranenia popísané v znaleckom posudku, avšak ide o skromnú fotodokumentáciu najmä priestoru, kde je prevrätovaný detský kočík s trubkovou konštrukciou, nevidno za roh napravo ani naľavo, kde je zvyšok kočíka. Na zemi napravo vzadu je aj ďalší neznámy pohodený predmet.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaného znaleckého posudku KEÚ PZ z odboru kriminalistika ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2025/200 č.l. 201-205 boli znaleckému skúmaniu z odvetvia kriminalistická biológia a kriminalistická genetická analýza podrobené viaceré zaistené stopy, z ktorých je relevantná pre trestné konanie stopa č. 3 - pričom bolo zistené, že ide o stopu ľudskej krvi, z ktorej bola izolovaná DNA, pričom z výsledkov analýzy vyplýva, že je DNA profil zhodný s profilom porovnávacej vzorky - poškodeného. Zhodný profil DNA s DNA poškodeného má aj stopa č. 2 (čierna peňaženka poškodeného) a č. 6 (ruksak poškodeného).

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, traumatológia, znalca O. O. B., č. 090/25 na č.l. 209A-209U, poškodený utrpel zranenia spočívajúce v

bodnej rane zadnej steny hrudníka - chrbta asi 4 cm dlhú v oblasti VIII.-IX. medzirebrového priestoru, ktorá prenikla do hrudnej dutiny a zranila pravé pľúca, čím spôsobila haemothorax, pneumothorax a laceráciu s dobou liečby a obmedzením v obvyklom spôsobe života 6 až 8 týždňov (pri najzávažnejšom z popísaných zranení - poškodenie pľúc bodným poranením). Znalec popisuje zranenia ako ťažké z hľadiska medicínskeho. Predmet, ktorým bolo zranenie spôsobené popisuje ako ostrý, špicatý predmet napr. nôž o dĺžke čepele aspoň 8-10 cm a viac. Samotným zranením došlo i ku zraneniu životne dôležitého orgánu - pľúc, také zranenie spôsobuje dlhú dobu trvajúcu poruchu zdravia. Zranenie vzniklo v priamej súvislosti s fyzickým incidentom zo skorých nočných hodín na deň 01.01.2025. Znalec popisuje aj praktické medicínske informácie v tom zmysle, že poškodení neraz ani nezaregistrovali úder, alebo bolesť po bodnutí, niekedy len drobné štipnutie, čo je dané malou plochou rany. Uvádza, že je veľmi nepravdepodobné, aby sa na schodoch nachádzal vyčnievajúci ostrý predmet. Znalec ohodnotil bolestné podľa popísaných zranení na spolu 245 bodov t.j. 7467,60-€ pri hodnote bodu 30,48 € v roku 2025.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaného znaleckého posudku z odvetvia psychiatria Centra duševného zdravia s.r.o. č. 55/2025 na č.l. 216-245, obžalovaný netrpí duševnou chorobou v pravom zmysle slova, t.j. psychózou. Bola u neho zistená zmiešaná porucha osobnosti - porucha osobnosti v zmysle dissociability, histriónstva, nezdržanlivosti, nestálosti, emočnej plochosti a afektívnej nestability. Bol zistený syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok, a to od marihuany a od pervitínu, v čase skutku akútna intoxikácia alkoholom a pervitínom. Jedine a výlučne v dôsledku zmiešanej akútnej intoxikácie v miere ľahko, forenzne nevýznamne zmenšenej vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a tiež v miere ľahko, forenzne nevýznamne zmenšenej mohol konanie ovládať. Zo psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný. Znalecká organizácia nedoporučuje ochranné protitoxikomanické liečenie, pretože toto obžalovaný odmieta, čo je v spojení s poruchou osobnosti kontraindikácia pre uloženie liečenia.

Podľa oboznámenej zápisnice o rekognícii z 03.01.2025 s fotodokumentáciou na č.l. 117-131, poškodený na fotografiách vo fotoalbumoch dňa 03.01.2025 opoznal osobu obžalovaného.

Podľa oboznámenej zápisnice o rekonštrukcii z 03.03.2025 na č.l. 133-162, ktorá sa vykonala na mieste činu popísal poškodený skutok tak, že bol najskôr sotný obžalovaným za pravú ruku, vrazil chrbtom do steny, rucksak sa mu zošuchol k zápästiu a telefón padol na zem. Následne k nemu prišiel obžalovaný, chytil ho rukami za ramená, on jeho tiež, telefón už mal poškodený v ruke, obžalovaný mu vytiahol bundu takmer cez hlavu, až časťou zakrývala tvár, ako sa naťahovali a on bol otočený chrbtom smerom ku schodisku ho obžalovaný sotil alebo kopol a on padol dole schodmi chrbtom otočený nadol. Obžalovaný tvrdil, že poškodeného nenapadol, zapálili si cigaretu a potom spolu odišli smerom k hlavnej ceste a rozišli sa. Obžalovaný bol sotný takou intenzitou aby spadol. Súd poukazuje na fotodokumentáciu k rekonštrukcii, najmä na chronologicky zaznamenaný dej - fotografia 012, 013, 014, 015, kde je zrejme, že poškodený stál k prichádzajúcemu obvinenému chrbtom a venoval sa mobilnému telefónu, potom len pootočil a odvrátil naspäť, až nato bol postrčený.

Podľa zápisnice o vydaní veci na č.l. 163-166, 175-177, 179-182, poškodený vydal na účely trestného konania dňa 01.01.2025 čiernu bundu Pitbull, čiernu peňaženku (stopa č. 2). K. M. vydala 2 ks modrých riflí dňa 03.01.2025, obžalovaný vydal dňa 03.01.2025 bundu Daily Essential, čierne tričko Fighter New York a čierne červené tenisky.

Pretože nebolo možné prehrať kamerové záznamy z CD na č.l. 250, ktoré obsahujú záznamy z kamier na cukrárni O. na E. A. C. aj kamier inštalovaných mestom Bánovce nad Bebravou, zrejme pre technickú chybu, bola vyšetrovateľom dodatočne do spisu doložená kópia týchto záznamov na USB nosiči (č.l. 350). Z nich bolo navrhované prehratie len záznamu z kamery ch14 - záznam s koncovkou 13005. Na onom zázname je vidieť dve osoby v čase cca 01:23:10 ako kráčajú smerom k bytovke č. 782, následne je v čase 01:28:06 vidieť ako sa v strednom vchode bytovky svieti, poblíkuje svetlo. Záznam je však takej kvality, že totožnosť osôb nemožno vôbec zistiť, v podstate ide o dve ľudské postavy, rovnako vo vchode v ktorom sa svieti nemožno identifikovať vôbec nič.

Podľa konečného výsledkového listu na č.l. 255, bola vyšetrením zo dňa 03.01.2025 zistená v moči obžalovaného prítomnosť amfetamínu a metamfetamínu (odber 03.01.2025). Dychová skúška na prítomnosť alkoholu bola dňa 03.01.2025 negatívna č.l. 257.

Obžalovaný nie je vedený v evidencii zbraní (č.l. 259).

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 260 obžalovaný nemá záznam o spáchanom priestupku.

Podľa odpisu z registra trestov na č.l. 261-262 sa prihliada na štyri odsúdenia obžalovaného.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/46/2016-183 zo dňa 03.08.2016, právoplatným v ten istý deň bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 3 roky do 03.08.2019. Trest v tejto veci bol zrušený pri ukladaní súhrnného trestu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/3/2017.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/78/2016-154 zo dňa 25.01.2017 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 219 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody na 26 mesiacov so skúšobnou dobou na 38 mesiacov s probačným dohľadom a uložením primeraných povinností. Trest v tejto veci bol zrušený pri ukladaní súhrnného trestu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/3/2017.

Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/3/2017-124 zo dňa 31.01.2017, právoplatným dňa 22.02.2017 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody na 30 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 40 mesiacov s probačným dohľadom a primerané povinnosti. V skúšobnej dobe sa neosvedčil o čom súd rozhodol uznesením z 03.07.2019 právoplatným dňa 10.07.2019, bol mu nariadený výkon trestu, ktorý podľa hlásenky vykonal dňa 11.04.2023.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/11/2018-482 zo dňa 20.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/52/2018-511 zo dňa 12.06.2018, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. za čo bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest v tejto veci podľa hlásenky vykonal dňa 11.10.2020.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k rozhodnutiu, že bez dôvodných pochybností možno považovať za preukázané v rovine rozumnej istoty, že obžalovaný svojím konaním vo vyššie označenom čase a na uvedenom mieste spáchal zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. (ďalej Tr. zák.). Popis skutku v rozsudku zodpovedá výsledku dokazovania.

Obžalovaného obrana spočívala v tom, že proti nemu svedčí len výpoveď poškodeného, teda ide o rozpor vzájomných tvrdení o priebehu skutku, pričom on pripustil len konflikt s jeho osobou na námestí, no uzmieril sa s ním, spolu šli k jeho bytovke, kde si len zapálili cigaretu a rozišli sa ako on išiel naspäť na námestie. Táto obrana obžalovaného bola vyvrátená dokazovaním.

Táto verzia sa zhodovala v podstatných rysoch s výpoveďou poškodeného len po príchode ku vchodu č. XX bytového domu č. XXX. Pokiaľ by bola verzia obžalovaného pravdivá, musel by logicky z nejakého dôvodu poškodený obžalovaného krivo obviňovať, pretože tento jeho osobu riadne opoznal, a to za situácie, keď obaja tvrdili, že sa uzmierili ba dokonca (hoci je to vskutku neobvyklé správanie) napadnutý poškodený z námestia považoval za rozumné ísť spolu s útočníkom k jeho obydlia do vskutku nie bezpečne pôsobiacich priestorov. Pokiaľ by poškodený obžalovaného krivo obviňoval, pričom preukázateľne utrpel bodnú ranu, nebol by dôvod dotvoriť napadnutie tým, že obžalovaný použil nôž. No poškodený vypovedá na hlavnom pojednávaní konštantne tak, že hoci má preukázateľnú bodnú ranu, o ktorej ešte aj znalec uvádza, že bodnutie nožom je celkom zodpovedajúce, tak poškodený pred súdom zapiera, že videl čo i nôž v ruke obžalovaného. Takto je zrejmé, že poškodený jednak nemal dôvod si útok obžalovaného vo vchode vymyslieť - nemal motív, tiež evidentne okolnosť, ktorú by mohol zneužiť - ako osoba potenciálne krivo obviňujúca nevyužil.

Súd považuje za pravdivú usvedčujúcu a vinu obžalovaného dokazujúcu výpoveď poškodeného, ktorá je jednak konzistentná od výsluchu počas prípravného konania - poukazujúc na rekonštrukciu, zodpovedá v podstatnej časti aj výpovedi obžalovaného do času príchodu do vchodu bytovky a najmä zohľadňuje závery znaleckého posudku z odvetvia chirurgia a traumatológia o rozsahu a mechanizme vzniku zranenia poškodeného. Tiež a to je podstatné, zohľadňuje závery znaleckého skúmania z odvetvia kriminalistická biológia a kriminalistická genetická analýza konkrétne stopy č. 3 - z podlahy suterénu vchodu č. XX, čo je stopa ľudskej krvi, s DNA profilom zhodným s profilom porovnávacej vzorky - poškodeného. Tieto dôkazy celkom vylučujú verziu obžalovaného spočívajúcu v tom, že si na mieste len zapálili cigaretu spolu odišli a neskôr sa rozišli. Naopak, tento dôkaz svedčí tomu, že v uvedenom vchode v suteréne sa skutočne zranený poškodený nachádzal. Ako už súd skôr uviedol, bol povinný sa vyporiadať s námietkami prokurátora a právnym názorom odvolacieho súdu, z ktorého možno vyvodíť, že pochybnosti, o ktoré súd oprel skôr vyslovený názor, nemožno považovať za výsledok riadneho hodnotenia dôkazov. Poškodený popísal ako sám vnímal napadnutie obžalovaným, ako zápasili až po posotenie zo schodov počas toho ako sa navzájom držali. Súd vychádzal z tohto svedectva a rekonštrukcie. Okolnosť, že obžalovaný poškodeného napadol ostrým špicatým predmetom a bodol ho ním (s tým že ide pravdepodobne práve o nôž) je preukázaná zo sprostredkovania vyjadrenia poškodeného krátko po skutku posádkou RZP a to O. E. C., a C. B., ktorí ošetrovali zraneného poškodeného. Už lekárke sa rana javila ako bodnutie nožom, o bodnutí jej hovoril poškodený rovnako ako svedkovi B.. Je pravdou, že odvtedy s odstupom času už poškodený bodnutie nespomína, nevnímal ho, ani nevidel v ruke obžalovaného nôž. Avšak z jeho výpovede aj rekonštrukcie skutku zrejme, že nesledoval obžalovaného po celú dobu útoku, obzrel sa totiž len za ním potom sa venoval naspäť mobilnému telefónu na čo bol postrčený. Bodnutie možno teda spojiť celkom logicky s úvodnou fázou útoku, pričom sa nedá vylúčiť, že poškodený nepopísal úplne celý priebeh napadnutia a úchopov po pád zo schodov a bodnutý mohol byť v neskoršej fáze útoku. Znalec popísal, že nie je nevyhnutné, aby bodnutie napadnutý vnímal. Poškodený pokiaľ si spätne s odstupom času nevie na tento moment rozpomenúť je logické, že popisovať ho nebude. Je tiež potrebné odlíšiť nervový vnem - bolesť z bodnutia, a vizuálny vnem - vidieť nôž v ruke útočníka. Poškodený takto mohol popisovať záchranárom, že bol bodnutý bez toho, aby videl v ruke obvineného nôž. Pokiaľ bolo samotné úvodné posotenie spojené s bodnutím, mohol vnímať len toto a náraz do steny. Ďalším dôkazom je záver znaleckého posudku z odvetvia chirurgia a traumatológia, kde znalec nehovorí o relatívne širokom spektre mechanizmu vzniku zranenia, ale ako bodnutí ostrým špicatým predmetom napr. nožom o dĺžke čepele aspoň 8-10 cm a viac, pričom bodnutím došlo k rane o dĺžke 4 cm. Z toho je zrejme, že ide o bodnutie plochým predmetom (dĺžka), vylučuje to napichnutie sa o tyč, roxor (čo by navyše zanechalo iné okraje rany), plech, kde by v prípade napr. platne išlo predovšetkým o ranu reznú a iný pomer hĺbky a dĺžky. Navyše ako je zrejme z obhliadky žiaden takýto ani iný predmet, črepy (napr. skla) ani stopy krvi neboli nájdené, okrem tej, v blízkosti ktorej však žiaden predmet zodpovedajúci záverom znalca nájdený nebol. Ani poškodený nevnímal žiaden predmet na mieste, kde dopadol, ktorý by si v tom momente spojil s tým, že sa naň nabodol. Nedáva ani logické vysvetlenie taký záver, že by sa do času obhliadky miesta činu niekto zbavoval vecí, na ktorú sa poškodený napichol náhodne. Už vôbec nie páchatel', naopak je dôvodné domnievať sa, že páchatel' sa zbaví noža. Jediným logickým záverom je teda, že objektívne zistenú bodnú ranu poškodenému spôsobil bodnutím ostrým špicatým predmetom obžalovaný.

Poškodený utrpel preukázateľne v znaleckom posudku z odvetvia chirurgia a traumatológia špecifikované zranenia a to v dôsledku úmyselného konania obžalovaného - v dôsledku toho, že obžalovaný poškodeného na mieste skutku úmyselne fyzicky napadol a bodol. Zranenia majú rozsah ťažkej ujmy na zdraví, došlo totiž i ku zraneniu životne dôležitého orgánu - pľúc, také zranenie spôsobuje dlhú dobu trvajúcu poruchu zdravia s dobou liečby a obmedzením v obvyklom spôsobe života 6 až 8 týždňov. Je rozumný predpoklad, že útok nožom na chrbát poškodeného, teda trup, kde sa nachádzajú aj životne dôležité orgány, je spôsobilý privodiť ťažkú ujmu na zdraví, dôkazom je to, že práve takúto ujmu obžalovaný spôsobil.

Skutočnosť, že nebolo preukázané, že by bunda prekryvala po vytiahnutí až poškodeného tvár, čo na hlavnom pojednávaní poškodený nepotvrdil, nebola napokon významná, nevyklúčila útok ostrým predmetom, ani ho nedokazovala, len pripúšťala. Súd v zmysle odôvodnenia použitia zbrane - ostrého špicateho predmetu na bodnutie, upustil od verzie, ktorú zastával v pôvodnom rozhodnutí, ktorá sa v zmysle argumentov prokurátora a odvolacieho súdu nejavila dostatočne preukázaná. O vine ako je vyššie uvedené tak rozhodol s poukazom na výpovede svedkov O. E. C., a C. B., závery znaleckého

posudku z odvetvia chirurgia a traumatológia, obhliadky miesta činu a posúdenia všetkých rozhodných dôkazov v ich súvislosti.

Súd tak dospel k právnomu záveru, že obžalovaný inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, spáchal tak zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. Ide o úmyselný trestný čin. Úmysel je preukázaný v rovine úmyslu nepriameho bez dôvodných pochybností, pretože vedomosť o možnosti ťažkej ujmy na zdraví a uzrokovanie s možným následkom vyplýva zo spôsobu spáchania trestného činu za použitia bodnej zbrane smerujúcej na chrbát poškodeného a sily bodnutia. Porušil záujem na ochrane zdravia.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 33a Tr. zák. a § 34 Tr. zák., pričom prihliadol aj na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. Podľa § 33a ods. 1, 2, 3 Tr. zák. páchatel'ovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a. Súd ukladal obžalovanému samostatný trest, pričom súd vychádzal zo základného zákonného rozpätia štyri až desať rokov odňatia slobody. Obžalovaný však už bol v minulosti odsúdený za spáchanie zločinu, ktoré odsúdenie nie je zahladené.

Vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/11/2018 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže formou spolupáchatel'stva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. za čo bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 11.10.2020.

Takto súd podľa § 38 ods. 2,3 Tr. zák. bol povinný zvýšiť dolnú hranicu trestu odňatia slobody o jednu tretinu, na 6 rokov. Súd prihliadal aj na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda na ostatné nezahladené odsúdenia za úmyselnú trestnú činnosť, hoci tie sa už do vyššieho trestu nepretavili. Boli však dôvodom tých úvah, že súd nevidel dôvod na ukladanie nižšieho trestu v podobe mimoriadneho zníženia trestu, napokon u obžalovaného nebola zistená ani jediná poľahčujúca okolnosť.

Obžalovaný bol už súdne trestaný za závažnú trestnú činnosť, dvakrát za lúpež a na nepodmienečné tresty. Posledný nepodmienečný trest vykonal 11.04.2023, ani tieto tresty mu neboli žiadnym poučením. Diagnostikovaná porucha osobnosti v zmysle dissociability, histriónstva, nezdržanlivosti, nestálosti, emočnej plochosti a afektívnej nestability ešte viac znižuje účel iných výchovných druhov trestu u obžalovaného, ako trestu nepodmienečného. Z hľadiska účelu trestu je potrebné uplatniť represívnu funkciu, ktorá zároveň je aj výrazom morálneho odsúdenia páchatel'a, ktorý sa opakovane uchýľuje k násiliu. Súd pri určení druhu a výšky trestu zohľadnil aj okolnosti spáchania skutku, z ktorých vyplýva, že správanie obžalovaného je úplne nevypočítateľné, je schopný tú istú osobu najskôr napadnúť, potom sa uzmiert' s ňou vzbudiť akúsi dôveru a vzápätí nečakane napadnúť znova. Ako vyplynulo z dokazovania celkom bezohľadne po skutku ho nechal napospas. Súd z hľadiska totožnosti skutku je viazaný obžalobou, preto sa z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti sa nezaoberal konaním obžalovaného po skutku - teda výpoveďou poškodeného k následnému odcudzeniu peňaženky či neposkytnutiu pomoci evidentne zranenému poškodenému.

Súd obžalovaného na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu a výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, ako vyplýva z registra trestov aj pripojených spisov.

Poškodený už v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody. Na hlavnom pojednávaní ju uplatnil ako nárok na bolestné. Je laik, teda je zrejme, že výšku nároku na náhradu škody nemohol určiť sám,

ale táto vyplynula zo znaleckého dokazovania, kde bola vyčíslená v prípravnom konaní. Neuplatnil si inú škodu (napr. na veciach), preto nebolo pochybnosti ani o tom, aký nárok si uplatňuje už od prípravného konania po štádium konania pred súdom. Preto súd priznal znalcom vyčíslené bolestné poškodenému, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.